

A LEPRÁS

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2022.08.28.

Nagy öröömre szolgál, hogy prédikálhatok nektek ma is. Egy olyan üzenetet, amiről hát, ha ebben a gyülekezetben szocializálódtál, az Úr itt ragadott meg téged, akkor bizonyára sokat hallottál erről a témáról. Úgy tervezem, hogy ezen a vasárnapon egy újabb tanítássorozat indul a gyógyulással kapcsolatban. Azt gondolnánk, hogy erről már annyi mindent hallottunk, annyi mindent tudunk, hogy ezzel kapcsolatban nekünk már újat nem lehet mondani. De abban a pillanatban, amikor ezt így gondoljuk, akkor már magunk alatt vágjuk a fát, gyakorlatilag egy árkot húzunk, amit akár nem is tudunk átlépni, vagy amibe bele tudunk esni, mert ez nagyon nem így van. A Bibliában rengeteg bizonyíték van arra, hogy Istennek mi a szándéka és az akarata a gyógyulással kapcsolatban. Azt gondolhatná sok ember, hogy ma már más idöket élünk. Most már más idök járnak, mint kétezer évvel ezelött. Most már nem azokat az idöket éljük, amikor az ószövetségi több ezer éves történeteket kell elővenni, vagy akár a kétezer évvel ezelötti Jézus korabeli dolgokat, mert azért a világ nagyon megváltozott. Felgyorsult, mások az emberek szokásai, más a kulturális közeg, más mindaz, ami körbevesz minket, és bizonyára ebben van igazság. Nem is kicsi. Ezt nem tagadom. De ha előveszed a józan eszedet, akkor rájöhetsz és megláthatod azt, hogy azok az alapvető emberi szükségletek, amik két-, három-, négyezer éve, vagy akármikor is az elmúlt évszázadokban jelen voltak az emberek életében, azok ma is pontosan ugyanúgy vannak jelen. Semmit nem változtak.

Mit sem változott az, hogy az embereknek szükségük van anyagi dolgokra. Mit sem változott az, hogy az emberek teste-lelke találkozik betegségekkel, amivel foglalkozni kell. Ahogy az ószövetség idején, vagy Jézus korában, vagy az Apostolok cselekedeteiben, vagy az elmúlt kétezer évben Isten foglalkozott ezekkel a dolgokkal, ugyanúgy foglalkozik a mai napon is ezzel. Azt olvassuk a Zsidókhoz írt levél 13. fejezetében Jézusról, hogy Ő tegnap, ma, és mindörökké ugyanaz. Felmerül a kérdés, ha Jézus a szolgálatában kétezer évvel ezelött az idejének jelentős részét azzal töltötte, hogy betegeket gyógyított, és Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz, akkor ma ezt már nem végzi? Ugyanúgy végzi. Ugyanúgy akarja végezni. Hogyan végzi a munkáját ma itt a földön? Kin keresztül? Az Ő Testén keresztül. Az Ő Testének a részét kik alkotják? Te és én! Mi így együtt, az Eklézsia, a kihívottak, a választottak, az újjászületett emberek világszerte mindenhol. Mégis keresztényeknek kicsiny kis százaléka hajlandó magát átadni annak a szolgálatnak, annak az elhívásnak, annak a küldetésnek, amivel képviseli Jézus gyógyító munkáját, amit Ő végzett kétezer évvel ezelött. Mert az olyan kellemetlen! Mert nem minden ember gyógyul meg! Mert mit mondanak mások? Meg hogy van egy vallásos tradíció, van egy vallásos emberek által kiokoskodott kultúra, gyülekezeti körökben, hogy nekünk ez úgysem működik úgy, mint Jézusnak! Testvéreim, azt kell mondanom, és azt is mondom, hogy a hit hallásból van. Így írja ezt a Római levél 10,17.

Róma 10,17.

17. Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje (Rhema) által.

Ugye mindenki ismeri ezt az Igét? Azt jelenti, hogy abban lesz hited, amit hallasz! Ha nem hallasz a gyógyulásról, ha nem hallasz a Szellem ajándékairól, például, ha nem hallasz az isteni magvetésről vagy gyarapodásról, akkor nem lehetséges, hogy hited ébredjen benne.

Ezért nagyon örültem többek között például annak, hogy István már négyszer is beszélt a háttérhatalomról szóló tanítássorozatában dolgokról, mert ezek célba veszik a tudatlanságot. Célba veszik és lerombolják az elmében azokat a téveszméket, azokat az elképzeléseket, amiket a világ úgy ránk helyezett. A jellemépítés sorozat, amit azt hiszem nyolc alkalommal is hallhattál, ez is célba veszi a lelket, célba vesz téged, és segít felismerni, megismerni önmagadat, azt, hogy ki vagy te Krisztusban és segít neked önmagadon változtatni a Szellem

által. Segítségére van. Elhangzott a kérés több embertől is, hogy ezt a sorozatot folytatni kell, mert ez annyira jó. És valóban, én szeretek ezekről a dolgokról prédikálni, ugyanakkor egy nagyon határozott STOP volt bennem, annak ellenére, hogy bőven van még miről beszélni ezen területen belül, és feljött így bennem, amit el is mondtam a szolgáló konferencián, hogy nem feltétlenül arra van csupán szükség, hogy hallj, és hallj, és hallj, és a hited felépüljön benne. Ez mind szép és jó, de itt nem áll meg a történet. Annyi hited van, amennyit működtetsz. Hiába vannak kijelentéseid, hiába van megértésed, hiába van hegyeket elmozgató és mindent átütő erejű megértésed az Igéből. Annyi működik számodra, amennyit te működtetsz. Úgyhogy itt az ideje végre, ha eddig ezt nem tette meg valaki, megcselekedni mindazt, amit hallottál! Ámen? Tehát hallani, és megcselekedni. Hallani és megcselekedni, mert ha csak hallod, és hallod és hallod és örvendezel, jaj, de jókat hallok, az még mindig az a típusú ember, aki a fövényre építette az életét, a homokra. Mert ha csak hallod és hallod és hallod és örvendezel, hogy milyen jókat hallottál, de nem cselekszed meg, akkor jön az árvíz. Jön a szélvész, jön a betegségtünet. Jön a kísértés az erkölcstelenségre. És egy csomó minden, ami megkísérti a jellemedet, ha jön, márpedig jön, ha nem kezded el megcselekedni és ezt működtetni az életedben, akkor téged el fog sodorni. És akkor kérdezed: De hát olyan sokat hallottam már erről, olyan sokat prédikáltak már erről, olyan sok gyógyulással kapcsolatos tanítást hallottam már. Miért nem működik a számomra? Felmerül a kérdés, mi módon hallgatod? Mi módon hallgatod mindazt, amit hallottál az elmúlt évek során? Jézus maga teszi fel ezt a kérdést, nemcsak kérdezi, kijelenti: És mi módon hallgatjátok az Igét? Hallani és megcselekedni, ez párban van, összefonódik.

A gyógyulásról szóló üzenet és tanítás, amit ma fogsz hallani, egy alapüzenet, és talán a sorozat is lesz, mondhatom, hogy fel fogja építeni a hitedet abban, hogy a gyógyulás a tiéd Krisztusban. És segíteni fog neked abban, hogy átlépd a saját árnyékodat, a saját hitetlenségedet, és átlépd a saját magadban kialakított falakat, hogy azokat lerombold, szétrúgd, mert sokszor nem a tanításban van a hiba, hanem az elmében, ami azt hallgatja. Mert nem mindig tiszta fejjel hallgatjuk az Igét, hanem mindig hozzátesszük, hogy: igen, ezt már hallottam, igen, ezt én már tudom, igen, ezt én már másoknak el tudom mondani, igen, ezzel én tudok tanácsot adni másoknak! Ez szép és jó és rendben van, működhetnek is ezek mások életében, és tudsz szolgálni mások felé a gyógyulással és a gyógyítással, de mi van veled? Mi van, amikor neked van valami tüneted? Mi van, amikor neked van személyesen valamiféle problémád, bajod, nyugöd vagy gondod? Akkor tudod-e működtetni? A Bibliában, az evangéliumokban tizenkilenc helyen van részletesen leírva az, hogy Jézus miként végezte személyesen a csodáit, gyógyításait, és túlnyomó többségben elhangzik az a mondat, hogy a te hited meg tartott téged. A te hited tett téged éppé. A te hited volt, ami lehetővé tette azt, hogy most egészségben állj itt előttem. Nem arról van szó, hogy Jézusnak micsoda hatalmas ereje, kenete nyilvánult meg. Nem arról van szó sokszor, hogy itt a gyülekezetben a pásztor, az apostol, a prédikátor, a messziről jött ember micsoda kenettel szolgál, és akkor hú, de el kell menni hozzá, és akkor ő a gyógyító! Így is át lehet venni a gyógyulást. Tudod, kiknek van nagyon sokszor, legtöbb esetben szükségük a gyógyítás ajándékaira? A hitben erőtleneknek! A csecsemőknek, a gyengéknek. A gyülekezetben rendelte el ezt Isten, és a gyülekezet által működik ez, és nagyon sok esetben, ha visszagondolsz az elmúlt húsz-harminc évre, nagyon-nagyon sok gyógyulást kiknek az életében láttál, valamilyen ajándékon keresztül? Azoknak az életében, akik először jártak itt. És semmiről nem tudtak semmit. Úgyhogy amikor egy húsz-, harminc-, ötven-, száz éve működő gyülekezetben csak hívők vannak jelen, és nagyon-nagyon sok gyógyító ajándék működik, akkor ez elárul valamit a gyülekezet állapotáról. Mégpedig azt, hogy nem képes a gyülekezetben lévő embereknek a többsége működtetni a saját hitét. Azaz valaki másnak kell odaadni azt, amit egyébként Isten már beléd helyezett. És ez nem rossz dolog, és nem kell emiatt rosszul érezned magad, én is gyógyultam már meg ajándékon keresztül, és pásztor testvérek is, sokszor ezt így megkapjuk, hiszen ez

egy kegyelmi ajándék, kegyelemből van, ingyen Istentől. Nincsen semmi rossz dolog ebben. De amikor csak az az elképzelésünk, a fejünkben csak egyetlen mód van, hogy gyógyulást csak úgy nyerhetek, hogy kijövök ide a gyógyítósorba, a pásztor rám teszi a kezét, és akkor nekem meg kell gyógyulni. Ha nem, akkor majd a következő héten, aztán majd a következő héten jövök, aztán majd a következő héten jövök –, akkor valamit magadban ki kell igazítani. Mert semmi baj nincs azzal, hogy kijössz ide vasárnap a gyülekezetben és imádkozunk érted, csak ez is lehet egy berögzött, vallásos szokás. Ami tudjátok, az a se nem árt, se nem használ kategória. Ne legyek ennyire őszinte? Valakinek erről beszélni kell, mert ha ezt valaki nem mondja el neked, akkor abban a tévhitben működsz, hogy de neked ez valamiért nem működik. A mai napon egy alaptudást fogsz hallani, egy alaptanítást, és igazából erről nem is akartam beszélni egyébként, amiről most beszéltem, csak így bevezetésként hallottad ezt.

Egy olyan dolgot fogsz hallani, ami nagyon-nagyon sok embernek az életében való igazság, hogy eljut valameddig, valamilyen megértésig, és ott van valami, ami őt lekorlátozza. Nagyon sok emberben vannak kérdések. Sokszor úgy merülnek fel a kérdések, hogy nem is merik megfogalmazni azt magukban, nem is merik kimondani, nem is merik másoknak elmondani, vagy feltenni, mert szégyellik. Nagyon sok kérdés úgy kezdődik, hogy: Miért? Miért történt ez? Miért történt az? Miért engedte meg Isten? Miért engedte meg Isten, hogy ez velem megtörténjen? Hányan voltatok már, most őszintén, akikben felmerültek ilyen kérdések? Miért történt ez? Miért engedte meg ezt Isten? Miért történt ez így? Tudod, ahhoz, hogy jó válaszokat kapjunk, meggyőződésem, hogy jó kérdéseket kell feltenni. És amikor valaki feltesz egy ilyen kérdést, hogy miért engedte meg Isten, azonnal el is árulja magát, hogy nincs túl sok, ezzel kapcsolatos megértése, bizonyos helyzetekkel és dolgokkal kapcsolatban.

Az egyik legmegosztóbb kérdéskör keresztények között a gyógyulás, ezzel kapcsolatban sok rossz kérdés merült fel az elmúlt évszázadokban, amire nagyon sok rossz intellektuális válasz érkezett, leginkább vallásos keresztény körökből. Miért betegednek meg keresztények? Ha a gyógyulás a miénk Krisztusban, miért van annyi beteg keresztény? Miért van az, hogy az ember ránéz a világban lévő közösségre, ránéz egy keresztény közösségre, és igazából sokszor nincs is különbség. Ugyanannyi beteg van a keresztények között, mint a világban. Miért van ez így? Pedig nem kellene ennek így lennie. Miért engedte meg Isten ezt a betegséget? Miért engedte meg Isten ezt a Covid járványt? Miért engedte meg Isten, hogy háború legyen? Tehát sok-sok kérdés fölmerül, és ahhoz, hogy ezekre jó válaszokat tudjunk adni, az elsődleges dolog, hogy ismernünk kell Isten akaratát ezzel kapcsolatban. Nagyon sok mindent jó, hogy ismerünk. Ismernünk kell Istennek a jellemét, a természetét, és például azokat a dolgokat, amiket István mondott ki az elmúlt négy tanításában a háttérhatalommal kapcsolatban, hogy nem csak az van itt közöttünk, amit a fizikai szemeinkkel látunk, hanem van valami mögöttes szellemi dolog, ami valóságosabb, mint ez a fizikai, valóságosabb. Ahhoz, hogy meglássuk Isten szándékait, Isten akaratát a gyógyulással kapcsolatban, ahhoz az Igéhez kell mennünk, és azt kell megvizsgálnunk, hogy Istennek mi a véleménye, mi a kijelentése, mit mond az Igéje ezzel kapcsolatban, nem pedig az elmúlt évszázadok tradicionális hagyományait kell követni, hogy „törődjél bele, nem lehet mit csinálni”. Hallottátok már ezt?

A Zsidókhoz írt levél 1-es fejezet első három versével fogjuk kezdeni, és ez lesz az egyik alapigénk a mai napra, ami így hangzik:

Zsidó 1,1–3.

- 1. Minekutána az Isten sok rendben és sokféleképpen szólott hajdan az atyáknak a próféták által, ez utolsó időkben szólott nekünk Fia által,**
- 2. Akit tett mindennek örökösévé, aki által a világot is teremtette,**
- 3. Aki az Ő dicsőségének visszatükröződése, és az Ő valóságának képmása, aki szavának erejével tartja fenn a mindenséget, aki minket bűneinktől megtisztítván, leült a Felségnek jobbára a Magasságban,**

Szeretném itt a 3. verset kihangsúlyozni, és az elejét kiemelni még egy kicsit jobban. Azt a mondatrészt, amely azt mondja, hogy „aki az Ő dicsőségének visszatükröződése”, tehát Jézusról szól itt az igever, aki Isten dicsőségének visszatükröződése. Jézus az Atya Isten dicsőségének visszatükröződése. Jézus volt az, aki bemutatta, kijelentette, nyilvánvalóvá tette az emberek számára azt, hogy milyen Isten. Tehát ha a gyógyulással kapcsolatban keressük Isten akaratát, szándékait, módszereit, akkor meg kell néznünk, hogy Jézus hogyan viszonyult a betegekhez, a betegséghez, azokat hogyan kezelte, miként gyógyította.

Mielőtt megnéznénk egy gyógyulással kapcsolatos történetet, szeretném ezt a részt felolvasni az Egyszerű fordítás szerint, így hangzik:

Zsidó 1,1–3. Egyszerű fordítás

1. Isten láthatatlan lényé látható formában mutatkozik meg a Fiúban, aki Isten dicsőségét tükrözi vissza.

Most csak eddig olvastam, mert szeretném, ha ezen elmélkednénk, gondolkodnánk, mert ez is egy olyan igever, hogy ezt persze tudjuk, Jézus Isten Fia, olyan, mint az Atya, oké, rendben van, de nagyon sokszor van az, hogy ezeket az egyértelmű kijelentéseket figyelmen kívül hagyjuk. Itt azt mondja tehát még egyszer az Ige: „Isten láthatatlan lényé látható formában mutatkozik meg a Fiúban, aki Isten dicsőségét tükrözi vissza.” Emlékeztek, ugye, hogy amikor Jézushoz odament Fülöp és mondja neki, hogy „Mutasd meg nekünk az Atyát” Jézus pedig a nyílt, egyenes, nyers, őszinteségével azt mondta neki, hogy hát, ha láttál engem, akkor láttad az Atyát, miért kérdezed ezt? Miért akarod ezt? Az Atyát akarod látni? Én vagyok az Ő visszatükröződése. Bemutattam nektek, milyen az Atya. Ahogy az Atya viszonyul a betegséghez és a betegekhez, azt Jézus bemutatta és megmutatta, és még példát is hagyott nekünk arra, hogy ezt hogyan kell nekünk képviselni az újszövetség keretein belül.

A testi és lelki gyógyulás rendszerint nagyon szoros kapcsolatban van egymással. Sokszor az embereknek a lelkében keletkezett sebek, károk, sérelmek gyakorolnak hatást a fizikai testükre. A fizikai betegségeknek nagyon nagy része visszaeredeztethető azokra a lelki dolgokra, sérülésekre, lelki betegségekre, amelyeket innen-onnan összeszedtünk, és fordítva is. Nagyon sok esetben fordítva is igaz, hogy amikor az ember teste valamiféle betegségtől szenved, valami fájdalom, valami tünet, valami kellemetlen dolog van az ember testében, az hatással van a lelki világára. A szomorúság, a bánat, a kedvtelenség, a kisebbségi érzés, és mindenféle olyan dolog, amely lelki értelemben rossz dolog, egy beteg ember életében abból származik, hogy a fizikai teste nem egészséges. Tehát oda-vissza érvényes ez. Sokszor a test azért beteg, mert a lélek beteg, sokszor a lélek azért beteg, mert a test beteg, és amikor Jézus foglalkozott a betegek testével, amikor a vakot meggyógyította, amikor a leprást meggyógyította, amikor a csonka kezűt meggyógyította, amikor a vérfolyásos asszonyt meggyógyította, amikor a kislányt föltámasztotta a halálból és meggyógyította, akkor vajon ezek testi gyógyulások semmilyen hatást nem gyakoroltak az egyén lelkére? Dehogyan, és nagyon jó, ha tisztán látjuk és világosan, félreértés nélkül, egyértelműen tudjuk azt, hogy Istennek mi a szándéka és akaratja velünk kapcsolatban, a testünk és a lelkünk gyógyulásával kapcsolatban. Mert hajlandóak lehetünk arra, hogy elfogadjuk azt, hogy ha Isten ezt megengedte, akkor biztos van valami szándéka ezzel! Mert ezzel Ő engem valamire azért biztos nevelni, vagy tanítani akar, mert ha nem akarna, akkor már egyből meggyógyított volna. Öt-, tíz-, húsz-, harmincéves keresztények is, ha huzamosabb ideig vannak valamilyen testi, lelki problémában, fájdalomban, betegségben, akkor hajlamosak ennek egy picit kis ajtót nyitni. És amikor egy kis ajtót nyitnak ennek, akkor ott az ördög egy kis éket bever, és ha nem is fér be, de addig tágítja az ajtó melletti nyílást, hogy csak beférjen oda valahogy, és elültet bizonyos gondolatokat, és azok a bizonyos gondolatok előbb-utóbb szokássá, akár jellemmé formálódhatnak.

A testi gyógyulás tehát sokszor az egyén egzisztenciális helyreállítását is okozza. Most gondolj bele, hogy egy vak ember, aki születésétől fogva vak, milyen családi életet él vajon?

Milyen munkát tud végezni? Egy beteg ember, aki tolokocsihoz van kötve, milyen lehetőségei vannak az életben? Egy ember, aki kezek, karok nélkül éli az életét, vajon hátránnyal indul az ép testűekkel szemben a munkaerőpiacon? Mit gondolsz erről? Tehát akkor, amikor a gyógyulásról beszélünk, és arról, hogy Isten azt akarja, hogy te gyógyult legyél, akkor ezzel utal arra is, hogy a te épséged és teljességed kihat majd arra is, hogy a kapcsolataid a világban jobbak legyenek, mert nagyon sok beteg ember a társadalomból számkivetett. Egy fertőző beteg ember nem mehet egészséges emberek közé, ugye? Egy fertőző beteg ember, lásd itt a Covid járvány, és hasonló társai, aki elkapta ezt a vírusos megbetegedést, el volt tiltva mindenkitől.

Jézus idejében a leprásoknak nem lehetett közösségbe menni, és láthatjuk azt, hogy ez nem csupán az illető testének volt fájdalmas, hanem a lelkének is, mert nem tudott emberi kapcsolatokat kialakítani, nem tudott munkát végezni, nem tudott egy karriert befutni, nem tudta az Istentől elrendelt sorsást végigjárni, és nem tudta betölteni a szolgálatát, az elhívását sem, amit Istentől kapott. Tehát a fizikai betegség nem csak abban korlátozta, hogy jaj, fáj valamim, hanem az egész életére kihatott, és amikor Isten foglalkozik a te testeddel, akkor foglalkozik az egész életeddel. Ámen. Ezért senkiben föl se merüljön még a gondolat sem, hogy Isten a betegséget akarja használni bármire veled kapcsolatban, de most egy picit előre futottam.

Lapozzatok a másik alapigénkre, a Máté evangéliuma 8. fejezetére. Az 1-es verstől fogom olvasni Isten Igéjét, és gyakorlatilag ma erről fogok beszélni végig. Arra van egy nagyon közismert igesor, ami szerepel Lukács evangéliumában is, és Márk evangéliumában is, és mindháromat fel fogjuk olvasni. Úgy hiszem, többek között azért is van triplán jelen az Igében ez, mert nagyon-nagyon fontos, és annak ellenére, hogy gyakorlatilag-három igevers szól konkrétan a gyógyulásról, három évet lehetne beszélni erről a három igeversről. Máté szerint ez a gyógyulás a leprás életében így hangzott el:

Máté 8,1–3.

- 1. Mikor lejött a hegyről, nagy sokaság követé Őt.**
- 2. És ímé, eljövén egy bélpoklos, leborult előtte, mondván: Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem.**
- 3. És kinyújtván kezét, megilletté őt Jézus, mondván: Akarom, tisztulj meg. És azonnal eltisztult annak poklossága.**

Azt mondtuk, azt jelentettük ki és azt néztük meg a Zsidókhöz írt levélben az előbb, hogy Jézus az Atya Isten visszatükröződése. Azt mutatta be, amit az Atya akart bemutatni, amit az Atya képviselt.

Tehát amit Jézus tett és ahogy tette, az egy közvetlen, nyílt, egyértelmű bemutatása Isten akaratának. Olvasom még egyszer az Igét a 2-es verstől:

Máté 8,2–3.

- 2. És ímé, eljövén egy bélpoklos, leborult előtte, mondván: Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem.**
- 3. És kinyújtván kezét, megilletté őt Jézus, mondván: Akarom, tisztulj meg. És azonnal eltisztult annak poklossága.**

Ez itt Isten kijelentett akarata. Ez szerepel majdnem ugyanígy szó szerint a Lukács evangéliumban és a Márk evangéliumban is. Fel fogom mindjárt azt is olvasni. Isten akarata a betegséggel, a gyógyulással kapcsolatban itt van. Azt mondja, hogy akarom, gyógyulj meg! Jó, jó Attila, ezt harminc éve hallom, én tudom, hogy Isten akarja! Tényleg tudod? Mondhatnám azt a példát, amit régen szoktak mondani, hogy álmából felébresztve is tudja az ember, hogy fiú-e vagy lány. Manapság ez már nem annyira jó példa sajnos, legalábbis a világban nem. De egyébként az ember, ha józan gondolkozású, akkor tudja, hogy fiúnak vagy lánynak született.

Az embernek tudnia kell, hogy Jézus elvégzett egy munkát a keresztfán. Jézusnak volt ugye egy küldetése, egy szolgálata. Az Ő megtört teste a mi számunkra a gyógyulás előképe. Az Ő sebeivel gyógyultatok meg. Tudod, hogy nagyon sok keresztény ember nem hisz? Tudod, hogy nagyon sok keresztény ember máshogy hisz erről? Tudod, hogy nagyon sok keresztény ember úgy hisz erről, hogy igen Isten akarata, de? Vagy Isten akarata az, hogy meggyógyuljak, és hozzá tesznek bizonyos dolgokat. Jézus azt mondta: Akarom, gyógyulj meg! Nem fűzte hozzá, hogy majd ha elmész és megtérsz, majd, ha megváltoztatod az útjaidat, majd, ha elég méltó és jó leszel hozzá. Gyere vissza később, mert most nem vagyok kész arra, hogy imádkozzak érted, mert most jöttem le a hegyről és fáradt vagyok, pihennem kell. Gyere vissza egy óra múlva!

Odament egy leprás, egy számkivetett ember Jézushoz. Ha tudod, hogy mit jelent leprásnak lenni – szerencsére sokan testközelből nem tudjuk, hogy ez mit jelent. A zsidó törvény előírta, hogy ha a leprás ember az embereknek a közelébe ment, akkor kiáltania kellett, hogy tisztátalan, tisztátalan, tisztátalan vagyok! És az emberek akkor kikerülték, elkerülték, mert félték a fertőző ragályos betegségtől.

Egy ilyen embert el tudsz képzelni, akinek egy olyan betegsége van, ami nem egy két-három hetes gyors lefolyású betegség, hanem hosszú, hosszú éveken keresztül jelenlévő, egyre rosszabb testi állapotot mutató betegsége van, ami akár húsz, harminc évig is elhúzódhatott. Nagyon hosszú volt a lappangás ideje is. Ma is vannak sajnos ilyen betegek, bár most már az orvostudomány ezt tudja kezelni, illetve akár gyógyítani is. De abban az időben ez volt az a betegség többek között, amire azt mondták az akkori orvosok, hogy nem tudunk rajta segíteni, gyógyíthatatlan. Ma is vannak ilyen betegségek, amire az orvosok azt mondják, hogy mi megtettünk mindent. Bocsánat, de nem tudunk többet tenni az érdekedben! Egy ilyen ember, aki csak más leprásokkal lehet közösségben, aki az egészséges családtagjait nem látogathatja, nem bújhat oda a feleségéhez, nem ölelheti meg a gyermekét, nem lehet egy szakmája, egy munkája, nem tud szorgalmasan dolgozni azért, hogy megteremtse magának és a családjának mindazt, amit egy egészséges ember meg tud tenni.

Azért beszélek erről, hogy átérezzétek a súlyát, a mélységét annak, hogy ez az ember élt a fizikai értelemben, de ebben a testben már halott volt. Milyen élet az ilyen? Amikor le vagy korlátozva, amikor körbe vagy véve mindenféle előítéllettel, sőt utóítéllettel is, rosszat mondanak rólad és vádolnak téged, hogy biztos a te hibád. Egy számkivetett, a társadalomból kilökött ember vagy, akinek ráadásul még a testében is súlyos tünetei és fájdalmai vannak. Ez olyan betegség, hogy eltörik a csontja és nem érzi. Lehullanak a végtagok, az ujjakat elveszti, az orra leesik, a füle leesik. Ráadásuk fekélyek vannak az ember testén és ez még gusztustalan is. Az emberek mindig így voltak vele, és törvény is így írta elő, hogy bizony, barátom, te nem mehatsz emberek közé! Te, ha elkaptad, akkor szevasz, kint vagy, éld az életed úgy, ahogy tudod!

Ez az ember odament Jézushoz. Lássuk a történetet, lássuk ebben a két-három Igében, hogy milyen súlya van ennek. Odament Jézushoz és leborult előtte. Mint ahogy a vérfolyásos asszony, aki szintén tisztátalan volt, nem mehetett volna emberek közé, de vette a bátorságát, vette az önbizalmát, az akaraterejét és befurakodott a tömegbe az emberek közé. Ez a leprás is a törvény ellenére bement az egészséges emberek közé és azt mondta Jézusnak, hogy ha akarod, meggyógyíthatsz engem. És nem csupán ezt mondta, hanem leborult előtte. Leborulni valaki előtt, meghajolni valaki előtt minek a jele? Az alázat jele. A tisztelet jele. Tehát így ment a leprás oda Jézushoz. Olvasom ugyanezt a történetet a Lukács evangéliumban.

Lukács 5,12–16.

12. És lón, hogy mikor az egyik városban volt, imé volt ott egy poklossággal teljes ember: és mikor meglátta Jézust, arcra borulva kéré Őt, mondván: Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem!

13. Jézus pedig kinyújtván kezét, illeté azt, mondván: Akarom, tisztulj meg. És azonnal eltávozik tőle a belpoklosság.

Itt álljunk meg egy pillanatra. Tudjuk Lukácsról, hogy ő orvos volt. Lukács fogalmazza meg itt egyedül azt, hogy ez az ember egy mai orvosi nyelvezettel kifejezve végső stádiumban volt. Tehát nem csak éppen elkezdődött rajta valahol a kézfejen valami kis kiütés, hanem azt írja Lukács, hogy poklossággal teljes ember. A leprával teljesen eltelítődött kívül-belül látványosan. Mondhatni akár úgy is, hogy visszafordíthatatlan, gyógyíthatatlan beteg, akár tényleg a végső stádiumban volt. Olvasom tovább a 14-es verset.

14. És Ő megparancsolá néki, hogy azt senkinek se mondja el; hanem eredj el, úgy-mond, mutasd meg magad a papnak, és vígy áldozatot a te megtisztulásodért, amint Mózes parancsolta, bizonyosságul ónékik.

15. A hír azonban annál inkább terjedt Őfelőle; és nagy sokaság gyűlt egybe, hogy Őt hallgassák, és hogy általa meggyógyuljanak az ő betegségeikből

16. De Ő félrevonult a pusztákba, és imádkozék.

A Máté evangélium 8-ban, miután megtisztult a poklos, ezt olvassuk a 4-es versben.

Máté 8,4.

4. És monda néki Jézus: Meglásd, senkinek se szólj. Hanem eredj, mutasd meg magadat a papnak, és vidd fel az ajándékot, amelyet Mózes rendelt, bizonyosságul nékik.

A Márk evangéliumra lapozzunk 1-es fejezet 40-es verstől:

Márk 1,40–45.

40. És jött hozzá egy belpoklos, kérvén Őt és leborulván előtte, és mondván néki: Ha akarod, megtisztíthatsz engem.

41. Jézus pedig könyörületességre indulván, kezét kinyújtva megérinté őt, és monda néki: Akarom, tisztulj meg.

42. És amint ezt mondja vala, azonnal eltávozik tőle a poklosság és megtisztula.

43. És erősen megfenyegetővén, azonnal elküldé őt,

44. És monda néki: Meglásd, hogy senkinek semmit ne szólj; hanem eredj el, mutasd meg magadat a papnak, és vidd fel a te tisztulásodért, amit Mózes parancsolt, bizonyosságul nékik

45. Az pedig kimenvén, kezde sokat beszélni és terjeszteni a dolgot, annyira, hogy nyilvánosan immár be sem mehetett Jézus a városba, hanem kint, pusztá helyeken volt, és mennek vala hozzá mindenfelől.

Hol is kezdjem? Nagyon-nagyon sok minden van itt. Ahogy a Lukács evangéliumban fölolvastam az előbb: A hír azonban annál inkább terjedt Őfelőle. Azt mondta Jézus ennek a gyógyult embernek, hogy ne mondja senkinek, hogy meggyógyult. El lehet ezen gondolkozni, hogy miért mondta ezt. Azt mondta, de a hír annál inkább terjedt Őfelőle és nagy sokaság gyűlt egybe, hogy Őt hallgassák és általa meggyógyuljanak a betegségeikből.

Itt nagyon jól sorrendbe van állítva, ahogy a Márk evangéliumban is, hogy az emberek először miért mentek oda? Hogy hallgassák Őt és meggyógyuljanak. Nagyon sok ember egy gyógyító összejövételre, egy evangelizációra nem azért jön, hogy hallgassák Isten Igéjét, hanem azért, hogy meggyógyuljanak és utána meghallgatják az Igét, ha meghallgatják az Igét. Itt az van példaként hagyva, hogy van egy sorrend, amit nem lehet figyelmen kívül hagyni. Ez a belpoklos ember hallott Jézusról. Hallotta azt, hogy Ő betegeket gyógyít és kialakult benne egy bizonyos fajta hit Jézussal kapcsolatban és ez a hit valamilyen szintig elvitte őt. Elvitte őt addig a szintig, hogy képes volt a hite által keresztülverekednie magát akár az egészséges embereken, az egészséges emberek előítéletén, a saját érzelmein. Odament Jézus elé és azt mondta neki: Ha akarod, megtisztíthatsz engem! Ennek az embernek volt hite abban, hogy Jézus képes őt meggyógyítani. Látjuk ezt itt tisztán és világosan. Ennek az embernek volt hite abban, hogy Jézus képes őt meggyógyítani, de nem volt hite abban, hogy Jézus ezt akarja-e.

Ebben a helyzetben, ebben az állapotban van rengeteg keresztény ember ma is a világban. Képesek elhinni azt, hogy képes Isten meggyógyítani és azt tenni, amit Ő akar. Tehát az nem kérdés sok keresztény ember számára, hogy Isten képes rá, hogy Jézus képes rá, hogy Ő tudja tenni. Csak ott van nagyon sok ember hitében a korlát, hogy mögé teszik, hogy ha Isten ezt akarja. Addig tudott elmenni ez az ember, ameddig ez a „ha” elengedte őt. Nem azt mondta, mint amit Jairus, hogy Mester, gyere és tedd az én lányomra a kezéd és meggyógyul! Ott Jairus kijelentette a hitét. Hitt abban, hogy Jézus képes rá, akarja, és ráadásul, ha eljön a házamba és ráteszi a kezét a lányomra, akkor az meggyógyul.

Ez a leprás korlátozta magát, és ez a feltételes mód nagyon sok emberben jelen van. Mert ott van a kérdés, hogy Isten akarja-e, hogy mikor akarja? Vajon nekem mit kell tennem ezért? Vajon hogyan jön ez az életembe? Jézus kijelentette, nyilvánvalóvá tette ország-világ, az egész nemzedék és azóta is minden ember előtt, hogy Isten akarata az most, ma, nem holnap, nem tegnap, hanem most az, hogy: akarom, gyógyulj meg! Most, gyógyulj meg! Akarom, gyógyulj meg! Akarom, hogy egészséges legyél! Akarom, most! Érthető ez? Van kérdés ezzel kapcsolatban?

Miért hallok mégis keresztényektől olyan mondatokat, kifejezéseket, utalásokat, hogy Isten megengedte, hogy megbetegedjek, mert ez az Ő próbatétele, hogy leteszteljen, vagy megvizsgáljon azzal kapcsolatban, hogy mennyire vagyok kitartó meg hűséges, meg állhatatos. Ő ezzel engem nevel, meg tanít, meg fegyelmez dolgokra és el akar ezen keresztül engem vinni valahova. Miért van ez a gondolat benne az emberekben? Miért? Nem kellene, hogy ez így legyen! Egy pillanat erejéig sem kellene benne lennie az ember gondolatában, hogy Isten akarja-e, hogy én jó módban éljek, hogy én egészséges legyek, akarja-e azt, hogy én a növekedés útjára lépjek és sikeres legyek.

Nagyon sok dolog Isten akaratával kapcsolatban ki van jelente a Bibliában. Nem kell úgy imádkoznunk, hogy megkérdezzük Istent, hogy Uram mi a te akaratod ezzel kapcsolatban, hanem egyszerűen bele kell lépünk Isten akaratába és el kell fogadnunk! Azt akarod, hogy gyógyult legyek? Atyám, én is azt akarom.

Az a kérdés ebből a szempontból, hogy Isten miért engedte meg, már kicsit erőtlenné válik, mert nem Isten engedte meg. István beszélt erről nagyon jól, hogy nem lehet mindent Istenre fogni, hogy Istennek a terve, a szándéka, az akarata volt az, ami történt az emberrel. Vannak dolgok természetesen, amiket nem tudunk és nem látunk, és nem minden világos előttünk, de az Istennek irgalmasságára kérlek benneteket és mindenkit, hogy amit Isten kijelentett, hogy Ő akarja, azt ne kérdőjelezzük meg! Ha azt mondta, hogy akarom, hogy gyógyulj meg, akkor legalább mi is annyira akarjuk! Ennek ellenére sok keresztény ember életében Isten jobban akarja, hogy gyógyult legyen, mint ahogy az ember akarja. Sok ember meg úgy van vele, hogy nem is nagyon akarok meggyógyulni, mert olyan jó, hogy engem itt körbevesznek, kényeztetnek, meg munka nélkül kapok járadékot és nem kell érte dolgoznom. Nagyon-nagyon rossz hozzáállás ez az élethez.

Ez a leprás egy valóságos ember volt. A nevét nem tudjuk, nem tudjuk, hogy mi volt az eredeti szakmája, mert az Ige nem jelenti ezt ki róla, azt viszont tudjuk, hogy egy valóságos hús-vér ember volt. Jézus itt nem egy példabeszédet mondott el. Tehát ez az ember egy valóságos ember volt. Egy valóságos hús-vér ember. Hány embernek nyílik ki a szeme arra, hogy a betegség nem Istentől van, hogy a betegség az ördögtől van? Hányatoknak egyértelmű az, hogy ez az ember egy ördög által adott betegségtől szenved, és nem Isten ajándékozta meg valamiféle jellemformáló tulajdonságokkal bíró betegséggel?

Nem Isten a szerzője a betegségeknek. Ugye, látod azt, hogy a lepra nem Istentől van? A teremtésnél nem volt lepra. A teremtésnél nem volt ott olyan, hogy valakinek hiányzik egy karja. Ádámnak és Évának nem csak fél szeme volt. Ádámnak nem voltak gerinc problémái. egyikük sem volt rövidlátó, nem hordtak szemüveget. Ha Isten akarta volna és ha Isten akarata volna bármilyen szinten is a betegség, akkor már ott megteremtette volna a legelején.

De sem Ádám, sem Éva sem torzszülött nem volt, nem voltak deformált szerveik, mert Isten őket tökéletesnek teremtette és azt mondta rájuk, hogy ímé, ez igen jó! Ímé, mily nagyon jó, amit teremtettem! Amikor a földet, a napot, a csillagokat vagy az állatokat teremtette, minden napnak a végén azt mondja Isten, hogy jó. Sehol nem olvasunk arról, hogy teremtett volna fájdalmat, betegséget, valami nyavalyát, vagy valami ragályos bármit is. Tehát egészségesek voltak a kertben.

Te sem nézel egy rákbetegségre és mondod azt, hogy ó, mily igen jó! Nem nézel úgy egy torokfájásra és nem gondolod azt, hogy ó, mily igen jó, hogy úgy kapar a torkom, hogy alig bírok nyelni! Ó, de jó! Vagy igen? Nem nézel úgy senkire, magadra sem, ha húzod a lábad és nem úgy mész, ahogy egy egészséges ember megy, hogy ó, milyen jó, hogy a csípőm nem úgy kopik, ahogy egy egészséges embernek elhasználódik a teste, nekem jobban! Ó, de milyen jó ez! Ki az, aki úgy tekint a vastag dioptriás szemüvegére, hogy ó, de jó, hogy nekem ezt hordanom kell! Tehát amikor ezekkel kapcsolatban megértésünk van, akkor látjuk meg, hogy ezek a dolgok ellenségek. És amikor valami ellenség, akkor azzal nem kezdünk el flörtölni. A betegség nem Isten akarata! Itt van a földön, de nem Isten akarata, Ádám bűne miatt van itt a földön. Ádám Isten hasonlatosságára lett teremtve és Isten tökéletes. Ezen is jó, ha az ember gondolkodik és az eredeti teremtésen. Ha Isten tökéletes és Ádám Isten képére lett teremtve, akkor milyennek lett teremtve Ádám? Úgy tettem fel a kérdést, hogy könnyű rá válaszolni, Ádám tökéletesnek lett teremtve.

Ezt követően, ahogy a világba bejöttek a betegségek és a rossz dolgok, ez valaminek a következménye volt. Az engedetlenség következménye volt, és nem Isten teremtette a betegséget. Nem Isten szándéka volt ez, nem Isten terve volt ez, nem az Ő akarata. Ezért Isten nem is fogja használni sohasem azt, ami nem az Ő akarata arra, hogy az Ő gyermekeit megnevelje valamire, sőt Jézust azért küldte el, hogy ezektől minket megváltson. Ó, pásztor, harminc éve hallom ezt! Igen? És tényleg így gondolkozol? Akkor miért van az, hogy ma nincs kedvem dolgozni, elmegyek a dokihoz és kiíratom magamat egy hétre? Valószínűleg nem látod át azt, hogy a betegség nem más, mint a fizikai halál első lépése, megnyilvánulása!

Nincs olyan, hogy jó betegség. Még a jóindulatú daganatban sem hiszek, hogy az jóindulatú. Nem Isten terve és szándéka! Belénk nevelték már kiskorunkban, hogy bizonyos betegségeken át kell esni, a mumpsz, a kanyaró, meg egyéb gyermekbetegségek, mert felnőttkorban azok sokkal veszélyesebbek. Lehetséges, hogy ezek felnőttkorban a testre veszélyesebbek, de ne mondjuk már azt egy betegségre, hogy jó. Nincs olyan betegség, amire azt lehetne mondani, hogy ó mily igen jó! Milyen jó, hogy egyik szememmel gyengébben látok, mint a másikkal! Ennek ellenére volt egy keresztény testvérem, aki azt mondta, hogy ó, engem Isten megáldott a színvakság ajándékával! Jaj, Istenem!

Vannak keresztények, akik így tekintenek erre. Komolyan mondom, hogy a világ néha okosabb, mint némely keresztény ember. Hogy lehetnek ilyen bolondok keresztények? Hisz még a világ is harcol a betegség ellen! Még a nem hívő, ateista orvosok is a betegség ellen dolgoznak és küzdenek. Erre keresztények magukra veszik azokat a dolgokat, amiktől Jézus megszabadított minket. Magunkra vesszük azokat a dolgokat, amiktől Jézus megszabadított! Mi ez, ha nem Isten akarata ellen való cselekedet és ellenszegülés?

Nehéz elképzelni azt, sőt lehetetlen, hogy Isten ül a trónon és tele van fájdalmakkal. Fáj a nyaka, mert úgy ébred, hogy jaj, kicsit nyújtani kell! Nem tudjuk elképzelni azt, hogy Istennek kiütései vannak, vagy Jézusnak vannak valamiféle testi hiányosságai vagy akár egyetlen szuvas foga is. Azt sem tudjuk elképzelni, hogy a trónteremben a trónon van egy kis oldalsó zseb, ami tele van zsebkendővel, mert Jézus időnként kifújja az orrát. Tudom, hogy most ez így provokált, meg egy kicsit nehézkes, meg olyan furának hangzanak ezek a példák, de szándékos a részemről, mert sok minden van, ami olyan egyértelmű, hogy figyelmen kívül hagyjuk éppen amiatt, mert egyértelmű. Jézus és Isten nem hiányos, nem deformált. Miért van az, hogy teljesen elutasítóak vagyunk azzal kapcsolatban, hogy Isten ilyen lenne? Azért, mert

egyszerűen ez össze nem egyeztethető az Ő istenségével, az Ő természetével, az Ő jellemével. Egyszerűen nem fér bele az, hogy Isten ilyen legyen. Mégis hívők ezrei, tízezrei, milliói összefüggésbe hozzák a betegségeket Isten személyével, hogy Isten tanít, nevel, fegyelmez, dorgál, és ezt használja arra, hogy a helyes úton tartson. Egy kedves barátunk mondta pár évvel ezelőtt, aki egy meggyőződéses katolikus hívő testvérünk, hogy rosszul lett, mert túlterhelte magát. Nagyon sokat vállalt magára és ezért rossz állapotba került. Ő mondta azt, mintha egy bizonyág lenne, hogy milyen jó, hogy Isten megmutatta neki ezen a betegségen keresztül, hogy lassítani kell! Isten rávette őt ezen a betegségen keresztül, hogy lassítson egy kicsit az életében, mert vannak gyerekei, unokái, és Isten használta ezt, hogy őt felébressze arra, hogy más életszemlélete legyen, más szögből, más fényben lássa a saját életét. Mennyire jól hangzik ez, nem? De mekkora hazugság! Hazugság azt mondani, hogy Isten bármit is használ azok közül, amit az ellenség. Ez egyszerűen nem igaz! Lehetséges egyébként az, ha egy betegségbe az ember belekerül, bármilyen oknál fogva, akkor átértékeli a gondolatvilágában az értékrendjét és másképpen tekint a dolgokra? Milyen könnyen elveszíthető sok minden, most már értékesebb a számomra sok minden. Egy betegség kiválthatja ezt az ember életében, hogy a lelkében kialakulnak azok az értékrendkülönbségek, amik előtte nem voltak meg. De **nem** Isten használja a betegségeket, hogy ez kialakuljon! Kialakulhatna ez anélkül is, hogy beteggé válsz. Olvasom még egyszer Lukács evangélium 5. fejezetéből az Igét.

Lukács 5,12–16.

12. És lőn, hogy mikor az egyik városban volt, ímé volt ott egy poklossággal teljes ember: és mikor meglátta Jézust, arcra borulva kéré Őt, mondván: Uram, ha akard, megtisztíthatsz engem!

13. Jézus pedig kinyújtván kezét, illeté azt, mondván: Akarom, tisztulj meg. És azonnal eltávozék tőle a bélpoklosság.

14. És Ő megparancsolá néki, hogy azt senkinek se mondja el; hanem eredj el, úgy-mond, mutasd meg magad a papnak, és vígy áldozatot a te megtisztulásodért, amint Mózes parancsolta, bizonyságul őnékik.

15. A hír azonban annál inkább terjedt Őfelőle; és nagy sokaság gyűlt egybe, hogy Őt hallgassák, és hogy általa meggyógyuljanak az ő betegségeikből.

16. De Ő félrevonult a pusztákba, és imádkozék.

Így, hogy hallottál egy pár mondatot erről a történetről, már egy kicsit más szemszögből nézed. De segíték, hogy még teljesebb képet kapjunk erről a rövid és egyszerű történetről. Mind a ketten, mind Jézus, mind a leprás az akkori írott törvényeket megszegve cselekedett. A leprásnak nem szabadott volna bemenni az egészséges emberek közé, egy egészséges embernek pedig nem szabadott volna megérintenie, nem szabadott volna hozzáérnie egy leprához. Ehhez képest mind a kettő – a törvényt áthágva, a törvényt megszegve – mit tett? Egy olyan történet bontakozik ki itt előttünk, ami egy magasabb képet vetít elénk. Jézus pedig kinyújtván kezét – mondja a 13. vers – illeté azt, mondván, hogy akarom, tisztulj meg! Azonnal eltávozék tőle a poklosság. Amikor Jézus azt mondta, hogy akarom, tisztulj meg, akkor a leprás ember életéből elhárult az akadály, ami meggátolta az ő hitét abban, hogy meggyógyuljon. Mert ennek az embernek nem olyan hite volt, mint például a vérfolyásos asszonynak, aki abban hitt, hogy ha csak ruhája szegélyét érintem, meggyógyulok. Számára nem volt kérdés, hogy akarja Isten, hogy meggyógyuljon vagy nem. A leprásnak ott volt a kérdés, ott volt a hitetlenség, és azzal foglalkozott Jézus, hogy ezt tisztába tegye. Kijelentette Isten akaratát, hogy akarom, gyógyulj meg! Ez ma, tegnap, holnap így van és így is lesz mindig mindenkor.

Úgyhogy, amikor valaki hozzád jön beteg, azt mondva, hogy nem tudom, Isten miért sújtott engem ezzel a betegséggel, akkor kedvesen, nagyon türelmesen, nagyon bölcsen kell neki elmondanod, hogy nem csak Isten és ember létezik ezen a földön. Hanem van a szellemi

birodalomban a háttérhatalom, egy ellenséged, és amit az ellenség tesz rád, ami az ellenség forrásából jön, arra ne mondjuk, hogy az Istentől van! Nagyon sok keresztény ebben a tudatlan állapotban van, hogy mindent, ami történik a földön, ráfognak arra, hogy ez Isten szándéka és akarata, mert megengedte. De ez egy arcul ütése Istennek, ha nem is a szó szoros értelmében, de ez egy istenkáromlás. Gyalázatos dolog azt mondani, hogy Isten tesz beteggé embereket! Teljesen és tökéletesen az Ige ellen megy, Jézus személye és Isten személye ellen megy, és megcsúfolja a Szent Szellem munkáját. Ott tartunk már, ez a világ abba az irányba megy, hogy meghirdetni egy gyógyítóalkalmat már nem is nagyon lehet, mert akkor mi vagyunk a sarlatánok, mi vagyunk a kuruzslók. Mert nincsen orvosi diplománk, nem tudunk gyógyítani, ehhez képest Jézus azt mondja, hogy menjetek és gyógyítsátok a betegeket! Még jó, hogy azt rá lehet írni a szórólapra, hogy imádkozunk a betegekért. De azt már nem lehet hirdetni, amit harminc éve még lehetett ebben az országban.

Nem akarom senki előtt a jövőképet rombolni, de a világ nem lesz jobb. Ne gondolja senki azt, hogy a világban a körülményeink, a dolgok támogatni fognak minket abban, hogy megéljük a hitünket, és egyre könnyebben és jobban végezzük a munkánkat. Nem ír erről a Biblia. Keresztény-, illetve hitüldözésről van szó, és neked ezek ellenére kell a hitet védelmezned és kiállnod a bibliai értékrendek mellett! Mitől család a család? Apa, anya, gyerekek. De ebben benne van az is, ha egy másik oldalról nézzük, hogy akarom, gyógyulj meg. Amikor erre nem helyezünk hangsúlyt, vagy nem akkora hangsúlyt helyezünk rá, mint amit Jézus helyezett, akkor fel kell tenni magunknak a kérdést, hogy miért? Mert ez politikailag nem korrekt? Vagy, mert megszólalnak minket? Vagy, mert félünk, ha imádkozunk valakiért, nem gyógyul meg? Akik hisznek, azokat ilyen jelek követik, betegekre vetik kezeiket és azok meggyógyulnak. Ezek azok a kezek! A tieid! Nézzél rá! Arra vannak elhívva, hogy betegekre tegyed, és azok meggyógyuljanak. Meggyógyuljanak! Fel kell magadban szabadítanod a hitet! Azt mondod: de nekem még növekednem kell ehhez, nekem még fejlődnöm kell ehhez, nekem még ezt vagy azt, vagy amazt kell tennem, hogy szolgálatba álljak! Sokan vagytok, akik sokkal több ideje hallgatjátok az Igét, mint amikor a korai tanítványok elkezdtek már szolgálni. Azt mondta nekik Jézus, hogy adok nektek hatalmat, hogy kígyókon és skorpiókon tapodjatok, és az ellenség minden erején és semmi nem árthat nektek. Mit kezdünk ezzel? Elhisszük! Azt gondold, hogy végezze ezt el a pásztor, meg az apostol, meg aki erre külön fel van kenve és el van hívva. De barátom, testvérem, te hívó vagy, és onnan indul ez a dolog, hogy te végzed ezt a szolgálatot! Imádkozol a gyermekedért. Ha van gyermeked, akkor van gyógyítószolgálatod! Nem gondoltad volna, ugye? Ha vannak rokonaid, barátaid, testvéreid, munkatársaid, van gyógyítószolgálatod. Persze nem abban a formában, mint ahogy Benny Hinn-nek vagy bármelyik evangélistának, de nem fog eljönni a nagy apostol, vagy a nagy evangélista, vagy a nagy akárki, hogy rátegye a kezét a lázas gyermekedre. Ezt neked kell megtenned és hittel szólnod! Neked kell megtenned, még akár a saját fejedre is ráteheted a kezedet. Meg a szüleidre, meg a testvéreidre, hitet és hatalmat gyakorolhatsz.

Senkinek és semminek, semmilyen gondolatnak, semmilyen kísértésnek ne engedd meg azt, hogy a betegséget összefüggésbe hozza Istennel, mert Istennek semmi köze a betegséghez! Nem is volt soha és nem is lesz soha. Ő nem használja a betegségeket arra, hogy megtanítsa általa valamire téged. Ő nem használja a betegségeket arra, hogy kifejlesszen dolgokat benned, hogy a személyiségedet formálja. Nem használja a betegséget arra, hogy téged szentebbé tegyen. Nincs semmi az Igében, a Bibliában, ami ezt alátámasztaná. Nem tudsz hozni a Bibliából semmilyen igehelyet, Jézus szolgálatából sem, sem sehonnan, ahol azt olvashatnánk, vagy azt lehetne kivenni belőle, hogy Isten akarata az, hogy valaki szenvedjen, betegségben legyen. Ezzel szemben az Igében olvassuk azt, hogy Jézus kijelenti, hogy akarom, gyógyulj meg. Az Igében olvassuk azt, hogy az Ő sebeiben gyógyultatok meg. Az Igében meg van írva, hogy betegségeinket hordozta. A betegségeinket és a fájdalmainkat Ő hordozta. A

békességünk büntetése Őrajta volt. Meg van írva, hogy Ő a mi helyettesítő áldozatunk. Meg van írva, hogy mi Őbenne vagyunk. Mi vagyunk Isten megigazultsága.

Mit mondott Jézus a gyógyulásról? Akarom! Milyen szörnyű lehet egy leprás ember élete, akinek a városon kívül kellett élnie. Nem lehetsz a családdal együtt, nem lehetsz a gyermekeddel, az unokáddal együtt, nem lehet hivatásod. A leprás ember életének vége abban a pillanatban, amikor a pap megállapítja róla, hogy leprás. Mert ez a papok dolga volt. Ha akarsz erről olvasni, akkor a 3Mózes 14-ben bővebben olvashatsz erről, hogy a törvény alatt miket és hogyan kellett nekik tenniük.

Jézus azt mondta, hogy én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor mit csinál a nyájjal? Üti, veri, beledobja az árokba, szűrös bokorba tereli, hogy megnevelje, hogy abba az irányba kellett volna menni? Fog egy dárdát, keresztülböki a bal combját, hogy megtanítalak én téged arra, hogy engedelmes legyél? Te mit tennél a gyermekeddel? Ez olyan sokszor használt példa. Megkérdezzük az emberektől, akik azzal jönnek, hogy Isten tette ezt meg azt, hogy te mit tennél a gyermekeddel, hogyan tanítod a gyermekedet? Megfogod a kezét és rányomod a forró tűzlapra, hogy na, most megtanulod, hogy nem kell hozzányúlni? Te se tennél ilyent! Te se tennél ragályos, fekélyes betegséget a gyermekedre. Nem mondod neki azt, hogy úgy kívánom azt, hogy két hétig taknyos legyél és lázas. Akkor miért mondjuk Istenre, hogy Ő ezt teszi a gyermekeivel? Látod azt, hogy mennyire ördögi dolog ez? Látod, hogy az ördög mennyire kiforgatja ezt? Látod, hogy mennyire megtévesztett sok keresztény ember?

A hit ott kezdődik, amikor megismerik Isten akaratát. A leprás ember gyógyulásban való hite akkor tudott teljessé válni, amikor megismerte Jézus akaratát. Amikor azt mondta, hogy akarom, gyógyulj meg, akkor nem volt már semmi akadály, elvétetett minden akadály a gyógyulása elől. Akarom, gyógyulj meg! Amikor ráteszed valakire a kezed, akkor Isten akarja, hogy az az ember meggyógyuljon. Akkor ez már nem kérdés! Nem szabad megengedned semmilyen kérdőjelet ezzel kapcsolatban magadban!

A jó pásztor eteti, táplálja a nyáját, a jó pásztor védelmezi és meggyógyítja a nyáját. Mit tesz a tolvaj? Sokat használt igevers, János evangélium 10,10: A tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy lopjon, öljön és pusztítson. Romboljon, beteggé tegyen. Mit tesz egy betegség? Felépíti az életedet? Kiteljesíti az életedet? Mit tesz egy gerincfájdalom, vagy derékfájdalom, vagy nyakfájdalom, végtagfájdalom, vagy belső szervi probléma, hozzátesz az életedhez? Nem! Rombol! Elvesz! A kezdetleges megnyilvánulása ez a fizikai halálnak. Nincs olyan betegség, amire azt mondhatnánk, hogy ez pozitív irányba befolyásolja az életemet. Persze, amikor az ember megbetegszik, egy jó hozzáállással, egy jó mentalitással, a gondolkodásunk megváltoztatásával tudunk utána jó irányba menni, de az nem Isten szándéka és sohasem volt az Ő szándéka a betegség. A gyógyulás az élet megnyilvánulása a testben. A betegség a halál megnyilvánulása a testben. Ami miatt erről szó van, hogy ezzel egy kicsit sulykolva legyen mindannyiunkban, mert a hitünk akkor lesz ebben erőteljesebb, ha hallunk erről.

A betegség meglopja az idődet, meglopja a pénzedet, meglopja a békességedet. Kirabolja a férjeket a feleségüktől, kirabolja a gyerekeket a szülőktől, kirabolja a szülőket a gyerekektől. A betegség tolvaj, a betegség pusztító. A betegség nem teszi szebbé Isten teremtését. A betegség rondává teszi, csúnyává teszi Isten teremtését. Hogyan lehetne akkor Isten tetszésére? Azt mondod, hogy jó, jó, pásztor, de Isten megengedte! Nagyon rossz szemszög ez, ha ezt így tekintjük. Nem az a kérdés, hogy Isten megengedte-e vagy miért engedte meg, hanem az a kérdés, hogy te miért engedted meg? Miért nem álltál ellen? Ez nem fenyegetés, nem kárhoztatás akar lenni, hanem szemnyitogatás. Van felelősséged, Isten megtette már az Ő részét, neked is meg kell tenned a saját részedet!

Az elkövetkezendő hetekben fogunk beszélni arról, hogy hogyan tudjuk elvenni azt, amit Isten már odaadott nekünk. Itt nem az a kérdés, hogy Isten adja-e a gyógyulást, nem az a kérdés, hogy Isten akarja-e a gyógyulást, hanem az, hogy mi hogyan vesszük ezt el, hogyan

vesszük ezt magunkhoz. Mit teszünk azért, hogy ez megnyilvánuljon a testünkben? Mit teszünk azért, hogy ezt képviselve megnyilvánuljon a környezetünkben?

Hogyan lehetne a betegség Isten tetszésére? Isten ma is gyógyít! Ez a leprás ember tudta, hogy hova menjen. Ez az ember hallott Jézusról, és amikor Ő lejött a hegyről, akkor odament elé és leborult előtte. Ebben is van egy szimbolikus és egy fizikailag is megfogható kép, hogy ő tudta, kihez menjen. Amikor betegségtünet üti fel a fejét a testedben, neked is tudnod kell, hogy ki az, akihez először odafordulsz. A kis dobozka, ahol gyógyszerek vannak, az az első? Internet, hogy mik ezek a tünetek, mi ez a betegség, mit ír a szakirodalom? Alapjában véve nem vagyok az ellen, hogy legyen ismereted bizonyos tünetekről, bizonyos betegségekről, de az nagyon sokadlagos. Ki az, akihez futsz? Kihez mész? Ez az ember tudta. Ha valaki előtt leborulsz, akkor az ne az orvosod legyen, tisztelve és imádva őt, hogy te vagy az én megmentőm, te vagy az én szabadító! Hála Istennek a jó orvosokért és az orvostudományért! Sokunknak az életét megmentette az a szint, ahol az orvostudomány áll.

Én már nem élnék, ha két-háromszáz évvel ezelőtt születtem volna erre a földre. Tizennégy évesen volt egy vakbélgyulladásom és ebbe az emberek belehaltak pár száz évvel ezelőtt. Manapság ez már egy félórás rutinműtét. Felvágnak, kiveszik, visszavarják, aztán mehatsz. Szinte futószalagon. Ez az orvostudománynak is köszönhető, de Istennek adunk hálát ezért, hogy így helyesen, jól tud működni. Nem az orvosok ellen vagyok, sőt, ha belegondolsz, azok a jó orvosok, akik valóban a betegség ellen vannak, az ördög munkája ellen dolgoznak. Így van? Ők nem feltétlenül tudják, és nem feltétlenül vannak tisztában ezzel.

Nagyon sok embernek itt Európában és a fejlett világban az a problémája, hogy ilyen magas szinten van az orvostudomány. Ez akadály a hitének. Mert amikor már nincsen semmi és senki, amiben lehetne reménykedni, sokszor csak akkor fordulnak az emberek Istenhez. Egy elmaradott országban, egy dél-afrikai, vagy közép-afrikai országban, vagy Ázsiának egyes részein, vagy bárhol a világon, ahol egyszerűen nincs más, akibe lehetne kapaszkodni, csak maga Isten, ott az emberek hite sokkal előbb, és sokkal inkább megnyilvánulnak azok a dolgok, amik közöttünk is megnyilvánulhatnak. Csak a gondolkodásunk be van arra állva, hogy ha fáj a fejem, akkor beveszek egy fejfájáscsillapítót. Persze nem mindenkire igaz ez. Vagy, ha megy a hasam, akkor bekapok egy tablettát, ami megfogja. Amikor már semmi nem használ, akkor imádkozom. Amikor már nem használ ez, nem használ az, akkor majd Isten Igéje talán valamit tesz az érdekeimben.

Sok mindent lehetne még erről a dologról beszélni, sok mindent lehetne még boncolgatni. Egy dolgot még pár mondatban kifejtenék, ez pedig Jézus könyörületessége. Valamelyik fordítás úgy adja vissza, hogy amikor leborult előtte a leprás és Jézus kinyitotta a kezét és megillette őt, akkor azt a kifejezést használja, hogy könyörületre indult. Ez nem csupán egy szóanalóm, nem csupán egy sajnálat, hanem egy olyan mély együttérzés, ami Isten szívéből fakad. Mert Ő átlátja azt, hogy ha valaki beteg, azzal nem csupán az a probléma, hogy a fizikai teste fájdalmakban, vagy korlátok között van, hanem az kihat a családjára, kihat az egész életére, egzisztenciájára. Amikor Jézus törődött azzal az emberrel, akkor ezen a szemüvegen keresztül is nézzük ezt, mert Ő látta azt, hogy min ment keresztül az az ember. Látta, hogy ez az ember szenved, hogy küszködik, hogy nem csak fizikai problémái vannak, hanem lelki problémái is. Sokszor olyan hidegek meg ridegek vagyunk azokkal, akikkel bármilyen kapcsolatban vagyunk. Nem mindig látjuk át azt, amikor valaki valamilyen betegségben szenved, hogy ez nem csak a fizikai fájdalomról szól, hanem bizony szól a lelki megpróbáltatásokról is.

A menny és a föld elmúlnak, Isten Igéje soha nem múlik el. Isten Igéje igazság, mindig az volt, és mindig is az lesz! Akik mindig vitatkozni akarnak Isten akarata vagy a gyógyulás felől és vitatkoznak is, anélkül, hogy ítéletet és pálcát törnék felettük, mondom és kijelentem azt, hogy nem igazán ismerik Isten személyét, személyiségét, vagy a jellemét. Isten

személyével semmiképpen nem összeegyeztethető a betegség. Ebből kaptál ma egy kis ízelítőt, hogy ezt megláthasd!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik